

Skjøtselsplan for Ansok slåttemark, Stranda kommune, Møre og Romsdal fylke

FIRMANAVN OG ÅRSTALL: Dag Holtan, 2011.

PLAN/PROSJEKTANSVARLIG: Dag Holtan.

OPPDRAGSGIVER: Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavdelinga.

LITTERATURREFERANSE: Holtan, D. 2011. Skjøtselsplan for Ansok slåttemark, Stranda.

Innhold

A. Generell del	3
1.1 Slåttemarksutforminger på Vestlandet	3
1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker	4
B. Spesiell del:	6
Kilder	8
Ortofoto/kart.....	9
Bilder	9
Artsliste	11

A. Generell del

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Seminaturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflateryddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen, ofte i august. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og ofte meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). Det var også vanlig å høste fôr på myrer med gras og halvgras (slåttemyr), men myrslåtten avtok sterkt fram mot slutten av 1950-åra og blir nå bare gjort noen få steder. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt, så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert svært få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper, med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark), og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beitet) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksopper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m², og også de største bestandene av flere truede engarter. Slåtteengene er viktige "levende genbanker". I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper.

1.1 Slåttemarksutforminger på Vestlandet

Den store variasjonen i slåttemarksvegetasjonen i Norge er bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Vestlandet, og dermed gir Vestland fylkene et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Møre og Romsdal har man en meget god oversikt over fylkets slåttemarker på grunn av at det her nylig er gjort en sammenstilling av kunnskapen om tradisjonelle slåttemarker (Jordal 2007). 178 lokaliteter omtales i rapporten fra dette prosjektet, og slåttemarker er registrert i 29 av fylkets 37 kommuner. Lokalitetene forekommer likevel først og fremst konsentrert innen mindre geografiske områder, og kommunene Stranda (22 lokaliteter, flest i Nørdredalen), Rauma (28 lokaliteter, flest i øvre Romsdalen), Tingvoll (19 lokaliteter, flest i området Vågbø-Holmeide) og Sunndal (16, særlig ved fjellgardene) har flest kjente lokaliteter. Frisk fattigeng, ofte med stort artsmangfold, er sannsynligvis den viktigste vegetasjonstypen. 64 rødlistearter er registrert i de registrerte slåttemarkene (13 karplanter, 1 sommerfuglart, 50 sopparter).

- En spesielt verdifull lokalitet er Skutholmen, Fræna, der det finnes ett helhetlig fiskerbondelandskap som skjøttes tradisjonelt og rommer mange gamle kulturlandskapselementer, bl.a. mange små 1x2-meters potetåkrer i bergskortene. Slåttemarkene blir slått med ljå. Her finnes mange rødlista beitemarksopper. Stedet er veiløst, og nås med robåt som fastlandssamband over et 50 meter bredt sund.

- Langs Grøvuvasdraget (Sunddal, utvalgt for MR i 2008) og i øvre Romsdalen (Rauma) finnes tørre-friske slåttemarker med flere tørrengsarter som *Pilosella*-arter og sjeldne sopper.
- Stordal kommune har kanskje landets største bestander av kvitkurle, som i stor grad er knyttet til rester etter slåttemarker.
- Nordre Sunnmøre er et kjerneområde for solblom. Mer enn 30 000 blomsterstengler er registrert totalt innen dette området. Dessverre er det nå bare sporadisk hobby slått igjen her.

I Hordaland har bl.a. Losvik (1988) studert slåttemarksvegetasjon. Fire utforminger av jordnøtteng (frisk fattigeng, jordnøttutforming) er identifisert og forekommer langs kysten:

- Jordnøtteng, kystmaure-utforming med bl.a. kystgrisøre. Utformingen forekommer også i Sogn og Fjordane.
- Jordnøtteng, griseøre-utforming med bl.a. blåstjerne og tusenfryd. Utformingen forekommer også i Sogn og Fjordane.
- Jordnøtteng, prestekrage-utforming med bl.a. kystgrisøre, kjerteløyentrøst og småengkall. Utformingen forekommer også i Sogn og Fjordane.
- Jordnøtteng, kamgras-utforming med bl.a. kystgrisøre, vill-lin, hjertegras, storblåfjær og musekløver.

I tillegg er en femte utforming som finnes i fjordstrøkene (O2-O1) identifisert:

- Frisk fattigeng, marikåpe-rødknapp-utforming med bl.a. englodnegras, smalkjempe, vill-lin og småengkall, men uten de typisk vestlige artene. Utbredelsen er ikke godt nok kjent.

Disse jordnøttengene har en spesifikk norsk artssammensetning: Viktige lokaliteter er bl.a. Urangsvåg, Bømlø og Gjuvsland, Varaldsøy.

I Sogn og Fjordane har miljøet rundt Ingvild Austad på Høgskulen over flere tiår forsket på og foretatt en rekke registreringer i de tradisjonelle slåttemarkene i fylket. Også i Sogn og Fjordane er det registrert flere jordnøttenger. Kystblåstjernerdominerte slåttemarker finnes i ytre kyststrøk bl.a. i Gåsvær i Solund, og lokalitetene Sandøyana, Vilnes og Hamna i Askvoll. En viktig slåttemarkslokalitet finnes på Øvre Ormelid, en hyllegard i Luster. Her finnes tørrenger med bl.a. brudespore, vanlig nattfiol og bakkesøte. Totalt er det registrert mange slåttemarker i Sogn og Fjordane, men flere er registrert for relativt lenge siden, og dagens tilstand er uvisst. På Grinde i Leikanger finnes en flott lauveng der både trærne og enga fortsatt hevdes. Rogaland er det registrert få slåttemarker. I Funningsland, Hjelmeland, finnes imidlertid en av de få gjenværende solblomslokalitetene i fylket. Dessverre blir den ikke slått nå.

1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsformen, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes ev. hesjes før det fjernes. I tillegg til at en får tørt og godt høy, er bakketørkinga viktig for at frøa til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Mange steder på Vestlandet har det vært vanlig med både vår- og høstbeite på slåttemarka. Ved vårbeite ble gjerne beitingen avsluttet mot slutten av mai. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått. Er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, og det kreves nedbeiting i perioder på sommeren også, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut "godbitene" slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må da vente seg noe manuell etterrydding.

Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing, og utvidelse av eksisterende slåtteareal, er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltakene er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen, og er samtidig lettvtint for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mens mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstrær må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan også få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samlet sammen og brent på egnede steder, og aller helst fraktet ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønsket rask-, storvokst og konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønsket nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær, brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten, sammen med økt lysinnstråling, fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt bånd rundt treet nedenfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somrer må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåtte marka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjøduert eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregnen med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DNs hjemmesider: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

B. Spesiell del:

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)

*Navn på lokaliteten Ansok/Ansoksætra	*Kommune Stranda	*Områdenr. -
ID i Naturbase BN00079375	*Registrert i felt av: Silke Hansen, Dag Holtan, John Bjarne Jordal og Perry Larsen	*Dato: 24.10.2011
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige): 25.06.02, 15.08.02, 14.06.03, 16.06.03 (Silke Hansen), sommer 2000 (Dag Holtan), høst 2002 (John Bjarne Jordal, sopppflora) (Jordal 2011, Norderhaug m.fl. 2004), Dag Holtan 04.07.2011.		Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:
*Hovednaturtype: D01 100% andel	Utforminger: D0104 100 % andel	Tilleggsnaturtyper:
*Verdi (A, B, C): A	Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.): Bilder og belagte arter	

Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11)

Stedkvalitet	Tilstand/Hevd	Bruk (nå):				Vegetasjonstyper:
< 20 m X	God X	Slått X		Torvtekt		Frisk fattigeng G4 og tørreng G7
20 – 50 m	Svak	Beite		Brenning		
50-100 m	Ingen	Pløying		Park/hagestell		
> 100 m	Gjengrodd	Gjødsling				
	Dårlig	Lauving				

OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

INNLEDNING

Omtalen vart opphavleg utarbeidd av Dag Holtan våren 2001, i samband med den første naturtypekartlegginga i Stranda. Seinare har det vorte mange besøk av ulike kartleggarar, og garden var også med i "Storfjordprosjektet". Garden vart sist besøkt 04.07.2011 i samband med skjøtselsplanarbeid, slik at beskrivelsen er noko justert.

BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG

Garden Ansok, med to bruk, ligg i ei sørvestvendt li vest for Liabygda i Stranda kommune. Området ligg ovafor Storfjorden/Norddalsfjorden. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon. Berggrunnen er for en stor del gneis, men har òg meir kalkrik feltspat.

NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER

Naturtypen er D01 slåtteeeng, med utformingane D0104 frisk fattigeng og D0107 frisk/tørr, middels baserik eng. Naturtypen reknast som truga (EN). Vegetasjonen er noko tørrengprega (overgangar mellom frisk fattigeng og tørreng (G4-G7), men òvst er det også innslag av fuktig, m.a. med kystplantar som heiblåfjør og heistorr,

ARTSMANGFOLD

Det vart funne i alt 97 karplantar, av desse 25 naturengplantar. Dette er eit uvanleg høgt tal. Interessante artar var marinøkkel (meir enn 50 plantar talt, truleg finst langt fleire), som har gått sterkt attende i låglandet i seinare tid (Lid & Lid 1994), noko brudespore, grov nattfiol, solblom (VU) og vill-lin. Dominerande mellom naturengplantane er slike som kjertlaugnetrøst, kvitmaure, smalkjempe, småengkall og storblåfjør i tillegg til kulturrengplantane engsyre, firkantperikum, kvitkløver og raudkløver osb. Av soppene får ein merke seg funn av dei sjeldsynte mjølrraudskivesopp (VU), svartblå raudskivesopp (NT), gulfotvokssopp (NT), lutvokssopp (NT), raudnande lutvokssopp (VU) og svartdogga vokssopp (NT).

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING

På Ansok-garden er eit forholdsvis stort areal med tradisjonelle slåtteenger i drift. Desse er i god hevd og har lang kontinuitet i den tradisjonelle bruken. Ved den tradisjonelle bruksforma med m.a. sein slått, lite gjødsling og vår- og høstbeiting har det vorte skapt ein karakteristisk og artsrik slåtteengvegetasjon. Ansok er rik på strukturar, m.a. frukttre, lauvtre, bakkemurar, steinrøyser og gamle styvingstre i utmarka, og det finst mange småbiotopar, m.a. kantvegetasjon og tørre knausar. I tillegg til dei tradisjonelle slåtteengene er desse viktige for det biologiske mangfaldet. Ansok er nemnt første gong i 1603, men er truleg mykje eldre, det er og gjort oldtidsfunn. I 665 vart det dyrka korn, og det var 18 kyr og 2 ungfø. I 1723 var det 10 kyr, 4 ungfø, 11 sauer, 14 geiter og 1 hest. I 1865 var det omlag 8 storfe, 30 småfe og 1 hest. Det var vidare 7,5 mål åker, 5,5 mål eng og 65 mål innmark i alt. Det vart dyrka bygg, havre og poteter og hausta 12-14 lass høy og 600-800 lauvkjerv. Ansok dreiv Hammaren etter at det vart øydebruk kring 1750. I tillegg til jordbruket har det vore dyrka noko frukt, særleg morellar. Enga ved frukthagen er i attgroing, elles vert det framleis slått på heile garden. Nokre sauer går framleis på beite, i alle fall om hausten.

FREMMEDE ARTER

Ingen påvist.

KULTURMINNER

2 driftsbygningar, 2 bustadhus, alle i god tilstand, bakkemurar, frukttre, høyhesjer, steinrøyser og løypestreng. I 1902 vart det bygd gardsveg, som vart vidare utbetra på 1950-talet. Bruk nr. 1 bygde nytt stovehus i 1909 og ny løe i 1916. B. nr. 2 bygde stovehus 1875 og fjøs i 1928.

SKJØTSEL OG HENSYN

Dei største biologiske verdiane er i delområde som no (2002) er prega av attgroing, m.a. i den gamle frukthagen. Her må slåttan snarast takast opp att dersom verdiane ikkje skal reduserast eller gå tapt. Det er viktig at kontinuiteten i slått og beiting blir bevart. Etter 2002 er det slått årlig, og graslet er fjerna, slik at kvaliteten har betra seg mykje i heile området. Området må ikkje gjødslast, sprøytast eller jordarbeidast.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP

Ansok er del av eit heilskapleg og svært verdifullt kulturlandskap med Ansok, Klevberg, Grova, Ansoksetra, Hammaren og Klevbergsetra (der også Grovasetra). Ansok og dei andre plassane/bruka har for det meste kontinuitet i drift og er i god hevd. Den tradisjonelle drifta på Ansok, Klevberg og tilhøyrande stader har sterk forankring i familietradisjonen. Bruka på Ansok er framleis i drift med sal av høy og sauehald. Driftsbygningane er i bruk og i god stand. Vedlikehald av bruka og skjøtsel av landskapet er nødvendig for bevaring av verdiane. Kulturlandskapet er rikt på kulturminne. Området er godt synleg frå Sunnlyvsfjorden og Norddalsfjorden. Aktiv drift med bl.a. bruk av hesjer på Ansok har betydning for turistverksemda på fjorden. Vegen til Ansok gjer området lett tilgjengeleg. Dei velhaldne plassane, utsikta og stinettet gjer området attraktivt for friluftsliv. Dei mange blomsterrike slåtteengene med stort biologisk mangfold er ein svært viktig kvalitet i området.

VERDIBEGRUNNELSE

Lokaliteten får verdi A (svært viktig), grunna dei mange kvalitetane knytte til eit rikt mangfold av naturengplantar og beitemarkssoppar, med eit uvanleg godt skjøtta og heilskapleg landskap.

SKJØTSELSPLAN

DATO skjøtseleksplan 24.10.2011	UTFORMET AV Dag Holtan, veiledet av Bolette Bele	FIRMA		
UTM 32VLQ 975 105	Gnr/bnr. 4/1 og 4/2	AREAL (nåværende): 27,915 daa	AREAL etter evt. restaurering: Det samme	Del av verneområde? Nei

MÅL:

Hovedmål for lokaliteten: Ta vare på det eksisterende artsmangfoldet, den jevne slåttemarksstrukturen og kantsonene, samt opprettholde bestanden av beitemarkssoppar ved hjelp av årlig, sein slått og evt. høstbeiting.

Konkrete delmål: Forekomsten av naturengplanter og beitemarkssoppar skal opprettholdes over tid, mens det må vere et mål å øke bestanden for solblom.

Ev. spesifikke mål for delområde(r): Kulturminner bør holdes ved like.

Tilstandsmål arter: Opprettholde artsmangfoldet slik det var i 2000/2002/2003/2011.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing: Holde kantsoner åpne ved jevnlig rydding og slått, holde oppsyn med kulturengplantene engsyre og kanskje særlig firkantperikum.

AKTUELLE TILTAK:	Prioritering (år)	Ant daa og kostnad/daa	Kontroll: (Dato)
<p>Generelle tiltak: Slått i juli/august, tørke graset på marka før det fjernes, slik at frø tilbakeføres til enga.</p> <p>Videre må kantsoner skjøttes, for å unngå skyggevirking. Gran i nærheten av slåttemarka bør således også fjernes, både for å unngå skyggevirking, surt strønedfall og at røttene "stjeler" næring fra enga. Jevnlig rydding av busker og kratt inntil slåttemarka, evt. oppstamming av trær dersom det anses som nødvendig bør også foretas.</p> <p>Kvist og greiner fjernes fra enga.</p> <p>Dersom det er aktuelt med kjøring med tyngre utstyr bør det foregå på frossen mark.</p> <p>Høstbeiting anbefales, for å unngå unødvendig opphopning av strø samt stimulere gode forhold for beitemarkssopper og ettårige karplanter som er avhengige av frørekruttering. Sommerbeite, særlig med sau, i juni og juli er ugunstig for særlig orkideer, og frarådes.</p> <p>Området må ikke gjødsles eller sprøytes, da det er til skade for mangfoldet av både planter og sopp.</p> <p>Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle:</p> <p>Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:</p>	<p>2012: videreføre slått på hele arealet</p> <p>2012: det anbefales at området gjerdes inn noen dager i september og beites</p>	<p>28 daa 2000,-/daa</p> <p>Avtales evt. med forvaltningsmyndigheten</p>	
<p>UTSTYRSBEHOV: Ljå, evt. tohjuls slåmaskin</p>			
<p>OPPFØLGING: Skjøtelsesplanen skal evalueres innen 5 år:</p> <p>Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Følge opp statusen for særlig beitemarkssopper.</p>			
Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtelsesavtale parter:			
<p>ANSVAR: Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtelsesplanen. Grunneier/ evt. den som skal drive skjøtselen</p>			

Kilder

- Holtan, D. & Grimstad, K. J. 2004. Biologisk mangfold i Stranda kommune. Kartleggingsrapport 2000. Stranda kommune, rapport. 127 s. + kart
- Jordal, J.B. 2011. Supplerande kartlegging av naturtyper i kulturlandskapet i Norddal og Stranda 2009-2010. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, miljøvernavdelinga. Rapport 2011: 01. 201 s.
- Norderhaug, A. et al. 2004 Storfjordprosjektet - Fagrapport om kulturlandskap i indre Storfjorden og om utfordringar for forvaltninga. Møre og Romsdal fylke, landbruksavdelinga. Rapport nr. 1-2004. 240 s.

Ortofoto/kart

Bilde 1. Grønt, skravert polygon midt på bildet, representerte kartavgrensningen i Naturbase per 22.10.2011, som var meget upresis, mens blått polygon grovt representerer justeringen av arealet i 2011.

Bilder

Bilde 2. Slåttemarka på Ansok 04.07.2011, like vest for våningshuset, med Norddalsfjorden i bakgrunnen. Foto: Dag Holtan.

Bilde 3. Slåttemarka på Ansok 04.07.2011, sett mot øst. Foto: Dag Holtan.

Bilde 4. Øvre del av slåttemarka på Ansok 04.07.2011, sett mot øst, med mengder av grov nattfiol Foto: Dag Holtan.

Artsliste

Ask
Augnetrøst-art
Aurikkelsvæve
Bergmjølke
Bergmynte
Bjønnkam
Bjørk
Bleikstorr
Blåklukke
Blåknapp
Blåkoll
Blårapp
Blåtopp
Bringebær
Brudespore
Einer
Einstape
Eittårsknavel
Engfiol
Engfrytle
Engminneblom
Englodnegras
Engrapp
Engsoleie
Engtjæreblom
Engsvingel
Engsyre
Finnskjegg
Firkantperikum
Fjellmarikåpe
Flekkmarihand
Fuglevikke
Furu
Følblom
Grasstjerneblom
Grov nattfiol
Groblad
Grønnstarr
Gulaks
Gråor
Gullris
Gulskolm
Harerug

Harestorr
Hassel
Hegg
Heibljåfjør
Heistorr
Hengjeveng
Hundegras
Hårsvæve
Jonsokkoll
Knappsiv
Knegras
Kornstorr
Kvitbergknapp
Kvitbladtistel
Kvitkløver
Kvitmaure
Lintorskemunn
Lækjeveronika
Løvetann-art
Marikåpe-art
Marinøkkel
Markjordbær
Morell
Myrfiol
Myrtistel
Nyseryllik
Ormetelg
Osp
Paddesiv
Prestekrage
Raigras-art
Raudkløver
Raudknapp
Raudsvingel
Rogn
Rome
Rose-art (nype)
Ryllik
Røsslyng
Sauetelg
Selje
Skjørlok
Skogburkne
Skogmarihand
Skogstorkenebb
Smalkjempe
Småbergknapp

Småengkall
Småsmelle
Solblom
Stemorsblom
Stormarimjelle
Strandrøyr
Sumpmaure
Sølvmore
Sølvbunke
Tepperot
Timotei
Tiriltunge
Trådsiv
Tunbalderbrå
Tviskjeggveronika
Vill-lauk
Vill-lin
Vårmarihand
Vårskrinneblom

Sopp

Agaricus campestris
Entoloma lepiotosme aff.
Entoloma atrocoeruleum
Entoloma chalybaeum
Entoloma conferendum
Entoloma juncinum
Entoloma sericellum
Entoloma sericeum
Entoloma serrulatum
Hygrocybe coccinea
Hygrocybe conica
Hygrocybe flavipes
Hygrocybe glutinipes
Hygrocybe helobia
Hygrocybe ingrata
Hygrocybe insipida
Hygrocybe nitrata
Hygrocybe phaeococcinea
Hygrocybe psittacina
Hygrocybe reidii
Lycoperdon dermoxanthum -
Mycena flavoalba
Mycena leptoccephala
Rickenella fibula
Vascellum pratense